

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXI. Quòd hanc aedem moenium, columnarum, & marmorvm venustate
ceteras Ecclesias superare voluerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

quoad communī omnīs hostē sublato, famulī ejus in libertatē vindicatis affulgeret, omnēm reverā admiratiōnē superat. Nam tamētī omnes quotquot ubique terrarū sapientes habentur, in unū coacti, aliqūd pro hujus rei dignitate dicere instituerint, ne ad minimam quidem ejus partem aspirare posse mihi videntur. Quippe hujus miraculi fides, omnēm humānē rationis capacētē naturam tantum excedit, quantum humanis divina p̄æcellunt. Quocirca hic unus mihi ac p̄cipiuſ ſemper eſt ſcopus, ut quemadmodum veritatis fides novis quotidie miraculis inclarescit, ſic etiam mentes omnīum nostrū ad sanctissimā legis obſervatiōnē cum omni modeſtia & concordi alacritatē incitentur. Quod quoniam omnībus perſpectiſſimum eſſe conſido, illud tibi in primis perſuafum velim, nihil mihi antiquius eſſe, quām ut ſacrum illum locum quem Dei iuſſu turpiſſima adjectiōne ſimulaci velut gravi quodam pondere exoneravi; & qui ab initio quidem Dei iudicio ſanctus fuit, poſtērā verò multō ſanctior effectus eſt, ex quo Dominicā paſſionis fidem in lucem protulit; cum, inquam, locum fabricarū pulchritudine exornemus.

Α λαθεῖν, ἀχεις δία τ' τούς κοινούς πάντας;
ἀναιρέσεως ἐλυθερωθεῖσι τοῖς ἑαυτῷ θεοῖς
πτονούν αναλάμπειν ἔμελλε, πάτης ἐκτός
ἀληθῶς ὑπερβαίνει. εἰ γὰρ πάντες οἱ διὰ τα-
σης τῆς οικουμένης εἴναι δοκεῖτες Θεοῖς, εἰς μὲν
τὸ ἀντόσιον εὐθύνεταις, αξιούντες τὸ βεργυγόν.
Τούτοις πάλιν θηταὶ διανοίσαντες ἐπὶ τοσούτοις
σαν αὐτοῖς πάντας λογισμός χωρίσκει Φαί-
της θάνατος τόπος ὑπερβαίνει, οὕτω ταῦτα
Ιρωπίνια τάχρινα συνειπένεια διαδει-
βερεῖσθε τούτο γεννήσοτει. Καὶ πέπτωται μετα-
μοισκοπός, οὐ πάσῃς ἑαυτὴν δύσημερα κακο-
τέροις θάνατοις ἢ τῆς ἀληθείας πίεις εποιεῖ-
ντος, οὕτω Σαΐς Φυχαὶ πάντων ήμέρα φέτι
ἄγονον νόμον Σεφερσωή πάσον κομητη-
νικαὶ πράγματα συνεδιαιτεῖσαν γιγνωσκαντες;
οἷς πάσιν εἴναι νομίζω Φανερού, εἰκόνοι
λιταπεπείδες βέλομαι, οὐδειπάταν πι-
μάλλον μέλει, ὅπως τούς θερέους σκεῖνον τοπεῖ,
Θεοῖς πρεσβάτημαί, αιχισταῖς εἰδώλα ποτε-
θήκαις πάσῃς τῷ Θεῷ ἐπικειμένας βάσις οὐ-
Φίσα. ἄγονον μὲν δὲ δερχῆς Θεοῖς κείμενον
θρημένον. ἀγιώτερον δὲ δοτοΦανερά, αὐτὸς
εἰς τοστηρία παθεῖ πινεῖς Φῶς προμηθεῖ,
οἰκοδομημάτων κατέλει ποτομήσει.

C A P U T . XXXI.

*Quod hanc adem, manum, columnarum, &
marmorum venustate ceteras Ecclesiastis su-
perare voluerit.*

DEcet itaque Prudentiam Tua, singula ad opus necessaria ita disponere & curare, ut non modo Basilica ipsa omnium quæ ubique sunt pulcherrima; sed & reliqua membra e jusmodi sint, ut omnes quantumvis eximiæ fin- D gularum urbium fabricæ, ab hac una facile superentur. Ac de parietum quidem substructione & elegantia, Draciliano amico nostro, agenti vices Præfectorum Prætorio; & Præsidi provinciæ scias à me curam esse commissam. Jussit siquidem pietas nostra, ut artifices & operari, & quæcumque ad hoc opus necessaria esse ex Prudentia Tua cognoverint, protinus instantे illorum sollicitudine dirigantur. De columnis verò & marmoribus, quæcumque & pretiosiora & utiliora esse ipso alþetu judicaveris, cura ut ad nos perscribas: ut cum ex literis tuis cognoverimus quot & qualibus opus sit, ea un-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ.
Πηγή τε, οὐδὲ τοῦ σπουδαιότερον παστων ἐκκλησιῶν εἰσιν
καλλιορά τούχοις καὶ μεστοῖς, μεμένοις.
Προσκεί τοινυν τὴν σὸν αἰχμαλώτην
Ποιατάξαιτε καὶ ἑνέστε τὸν αὐτὸν ποιόσας τερένοιαν, ὡς εἰ μόνον βα-
τὼν ἀπαλλαχθεῖτε πονοαλλαγῆτε
τοιάδτα γίγνεσθ, ὡς πάντα τα εἴδη
καλλιενούσια πόλεως, ταῦτα τὰ εἴδη
ταύτην καλλιενοῦσι, καὶ τοῖς μὲν τῆς ταῦτας
γέρεσσι τετελεταῖς, Δρακοῖς
μετέρεα φίλω τῷ διέποντα τὰ τοῦ επο-
μένην, καὶ τῷ τῆς ἐπαρχίας ἀρχοῦν, πα-
τὴν Φερντίδα ἔγκεχειριδας γνωσκε. Καὶ
Ταιγανῶντας ἐμῆς εὐσεβείας, καὶ τεχνῆς
ἐργάτας, καὶ πάντας ἄπεις εἰς οικοδομη-
καὶ αιτυγχάνειν τοῦτα τῆς σοης παλαιῶν
ἀγχωνιας, τοὔχειριμα δια τῆς
περνοίας δόπος αλητῶν. οὐδὲ τοῦ
εἰτεν μαρτυρεων, ἀ δ' αὐτοῖς νομίσεις
μιώτεροι τε καὶ γενομιώτεροι, αὐτῆς

Ιερός Χρονέπης πρὸς ἡμᾶς γεάνθαιστάδα-
σιν σῶν ἀντίοιων χείσαν εἶναι διὰ τοῦ
χρυσαλέος ἐπηγνῶμεν, ταῦτα πανταχόθεν
ιετενέχθηντα σκεπῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ'.

Οπήσει τεκαλλίτης κόρχης, Εἰρητῶν καὶ ὑλῶν ιδί-
λων τοῖς αὐχετοῖς.

ΤΗ̄ τῆς Βασιλικῆς καμένου, πότερον
λακωνικάν, ή δι’ ἑτέρας Ἰνος ἔργασιας
φύεται οἱ δοκεῖ, τοῦτο σὲ γνῶντας βέλομα.
ηδλακωνικά εἴναι μέλλοι, διωνίσειαν καὶ
χρυσοκαλλωπισθῆνα τὸ λειπόμενον. πλὴν η
σπούστης τοῖς τερενεγμήμονις δικασίαις πάχος
γνωριμῶν ποιοτεῖ, σῶν τ’ ἐργατῶν τε τεχνι-
τῶν, αναλογιστῶν χείσακύπερθες ἐμεῖνθεν
ἀνεγκεῖν περιδόσει, & μονον τοῖς τῷ μαρ-
μάρωντε κιόνων, αἷλλα καὶ αἱ τῷ λακω-
νικῶν, εἴγετέ το καλλιον Παναγίνεται. ο Θεός
σε διαφυλάξοι αὐτελέφε αὐτοπτέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ'

Οποιος δὲ φροντισθεῖσα καὶ τὸν Γραταλημα, εκκλησία τοῦ
σατηροφίαν δέσποιτο.

ΤΑῦτα μὲν ἔργαφε βασιλεὺς. ἅμα δὲ λό-
γῳ, δι’ ἑργῶν ἔειχερεταὶ πεδίγμαται καὶ
θηταὶ αὐτοῦ τὸ Σωμήλον μαρτύρελον, ή νέα κα-
ταβολή τοῦ Γερεσταλῆμ, αὐλικέσσωπος τῷ
πάλαι βοωμήρ. ή μὲν τηλεκνεοκτόνον μαρ-
φίαν ἔηρμας ἐπ’ ἔχαλα τετραπέσσα, δι-
λεῖται συναρτέων οικητόρων. ταῦτη δὲ σῶν
αὐλαῖς βασιλευετελεῖται τὸ θάντυτον τέλον
ιελινού, πλεσίαις καὶ δαψιλέσιν αἰνύψε φιλο-
τημα. τάχα περ ταύτην έσταντει διὰ περο-
φωτικῶν θεατικαὶ κεκηνυμένηιν καί
ιλικήν ίεναν Ιερεσταλῆμ. ή πέρει μακροὶ λό-
γιανεῖα δι’ εὐθέας πνέυματος θεοπίζοντες
απικέστο. καὶ δὴ τὸ παντὸς ἀπότερον την κεφα-
λην, περιθονον ἀπάντων τὸ ιερὸν αὐτοῦν ἐκόπισε.
μῆμα ἔκεινο θεατέσιον, παρ’ οὐ φῶς θεο-
στρατηλόν πολεῖ αὔγετος, την διὰ τὸ Σωτῆρος
οἰδεκανυμένηιν παλιγγρυεσίαν τοῖς πάσιν
επηγέλλετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ'.

Εφεροτοις οἰκοδομῆσι τὸ παναγία μνήματος.

Τοῦτο μὲν ὁμερεώτου, ὡσανεὶ τὸ πανίδιον κε-
φαλήν, οὐδὲ αρετοὶς χιοστοῖς, κόσμῳ τε πλει-

Α dique possint comportari. Aequum est
enim ut qui præ totius orbis locis maxi-
mè admirabilis est locus, pro dignitate
sua exornetur.

Σ ΑΡ Τ ΞΧΙΙ.

Ωτε πολυτινούνειν, & de artificib[us]
ac de materia Macarius ad Praesides
scribat.

ΠOrro cameram Basilicæ, utrum la-
queatam, an alio quopiam operis
genere faciendam censeas, certior à te
fieri velim. Nam si laqueata fiet, auro
quoque poterit exornari. Restatigitur
ut Sanctitas Tua supra memoratis judi-
cibus quamprimum significet, quot o-
perariis & artificibus & sumptibus opus
erit: utque ad me celeriter referat, non
modo de marmoribus & columnis, sed
etiam de lacunaribus, si hoc opus ve-
nustius esse censueris. Divinitas te fer-
vet frater carissime.

Σ ΑΡ Τ ΞΧΙΙΙ.

Quomodo Ecclesia Servatoris exstructa fuerit,
quam Propheta novam Hierusalem
appellaverant.

ΕT hæc quidem ab Imperatore scri-
pta sunt. Ceterum effectus verba
ipsa statim subsecutus est: & in ipso Ser-
vatoris nostri Martyrio nova fabricata
est Hierusalem, ex adverso veteris illius
celeberrimæ, quæ post nefariam Domini-
ni cædem ultimam vastitatem experta,
pro incolarum impietate pœnas per sol-
verat. Contra hanc igitur Imperator
tropæum victoræ, quam Servator no-
stter de morte retulerat, ambitioso cul-
tu erexit. Atque hæc forsitan fuerit re-
cens illa ac nova Hierusalem, Prophe-
tarum vaticiniis prædicata, de qua in fa-
bris Voluminibus tot præconia ab ipso
divino Spiritu pronuntiata leguntur.
Primum igitur sacram illam speluncam,
utpote totius operis caput, exornavit:
divinum scilicet monumentum, juxta
quod olim celesti luce radians Ange-
lus, regenerationem quo per Servato-
rem ostendebatur, omnibus nuntiave-
rat.

Σ ΑΡ Τ ΞΧΙΙΙΙ.

Descriptio fabricæ sancti sepulchri.

ΗOc, inquam, monumentum tan-
quam totius operis caput, Impera-
toris magnificencia eximiis columnis &
Rrr iiij